

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1257/2480

อัยการพิชฌ์โลก โจทก์ นายบุญ แยมสวน นายกลิ่น ล. นายลุยพงษ์ แซ่ฮั่น นายเฮียน ผู้ร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.รักษาป่าไม้ พ.ศ. 2456 มาตรา 16, ป.อ. มาตรา 26, 27 28 ป.พ.พ. มาตรา 1327

ย่อ / หลักกฎหมาย

ซื้อไม้ไผ่จากพ่อค้าผู้เคยขายไว้โดยสุจริตและเปิดเผยถึงแม้ผู้ขายจะได้ไม้ไผ่นั้นมาจากการกระทำผิดกฎหมายและศาลพิพากษาให้รับแล้วก็ตาม ถ้าผู้ซื้อได้เรียกร้องขอรับไม้ไผ่นั้นคืนภายในกำหนดตาม ม. 1327 ดังนี้ต้องคืนไม้ไผ่นั้นให้ผู้ซื้อไป ประมวลวิธีพิจารณาความอาญา ม. 218 252 253 254 อุทธรณ์ฎีกาในคดีที่ร้องขอคืนทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้รับตาม กฎหมายเมื่อศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาคงกันมาคู่ความฎีกาได้เฉพาะแต่ ปัญหาข้อกฎหมาย ค่าธรรมเนียม ในคดีร้องขอคืนทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้รับนั้น ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมอย่างใด

คำพิพากษา

เดิมศาลพิพากษา ลงโทษจำเลยฐานกระทำความผิดพระราชบัญญัติรักษาป่าและกฎข้อบังคับวิธีการรักษาป่า พ.ศ. ๒๔๕๖ ข้อ ๑๖ ให้ปรับจำเลย และให้รับไม้ของกลางศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลให้จำเลยฟังวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๙ คดีถึงที่สุด วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๔๘๐ ผู้ร้องยื่นคำร้องคัดค้านว่า ไม่มีศาลพิพากษาให้รับนั้นผู้ร้องได้ซื้อไว้แล้วโดยสุจริตและเปิดเผยจึงขอรับไม้คืน ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ พิพากษาคงกันว่าผู้ร้องได้ซื้อไว้แล้วโดยสุจริตและเปิดเผยไม่ทราบถึงการกระทำผิดของจำเลย ผู้ร้องย่อมได้กรรมสิทธิ์ ทั้งผู้ร้องได้เรียกร้องมาภายในกำหนด ๑ ปีแล้ว จึง พิพากษาให้คืนไม้ของกลางให้ผู้ร้องไป โจทก์ฎีกา ๓ ข้อคือ ๑. ศาลไม่อนุญาตให้เลื่อนคดีไปสืบพยานโจทก์ไม่ชอบ ๒. ไม่รายนี้ศาลได้พิพากษาให้รับแล้วศาลล่างคืนให้ผู้ร้องยังไม่ชอบ ๓. ศาลอุทธรณ์สั่งคืนค่าธรรมเนียมให้ โจทก์ชอบแล้ว แต่ที่สั่งคืนให้ผู้ร้องยังไม่ชอบเพราะผู้ร้องต้องเสียค่าธรรมเนียม เช่นคดีแพ่ง ศาลฎีกาตัดสินว่าเรื่องนี้เป็นของคดีอาญาระหว่างคดีในชั้นนี้จึงอยู่ในบังคับตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา ม. ๒๑๘ โจทก์จะ ฎีกาได้เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายฎีกา ๑. ของโจทก์ที่ว่าศาลล่างควรยอมให้โจทก์เลื่อนคดีไปเพื่อสืบพยานหรือไม่เป็นข้อเท็จจริงฎีกามีได้ ส่วนฎีกาข้อ ๒. ศาลล่างฟังข้อเท็จจริงมาว่า ผู้ร้องได้ซื้อไม้รายนี้มาจากพ่อค้าที่เคยค้าขายติดต่อกันมาโดยสุจริตและเปิดเผย แม้ไม้รายนี้ผู้ขายจะได้มาจากการกระทำผิดกฎหมายหรือศาลพิพากษาให้รับแล้วก็ตาม ประมวลแพ่งฯ ม. ๑๓๓๒ ก็เป็นบทยกเว้นมิให้ผู้ซื้อมิให้ผู้ซื้อต้องคืนไม้แก่เจ้าของ ในเรื่องค่าธรรมเนียมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ศาลสั่งให้รับไม้ของกลางผู้ร้องมาร้องขอคืน ศาลจึงทำการไต่สวนซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับคดีอาญา ตามประมวล วิธีพิจารณาความอาญา ม.๒๕๒ จึงไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม จึงพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

อรรถกฤต ข.เพ็ญชาติ · อิศร · ดุปลาดรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1257/2480>